

سرمقاله

فتح‌الله زاده؛
دوره‌ای «جدید» با
سلاح‌های «کهن»

علی فتح‌الله زاده در چهارمین مقطع مدیرعاملی اش در استقلال همان نشان داده است که در مقاطع قبلی بود؛ مردی با وعده‌های شیرین، مجهز به سلاح‌های دلسوزی و پرکاری صاحب قوه جذب مخاطبان ولی بی‌بهره از القای این نکته به مخاطبانش که تمامی حرف‌های او باید جدی انگاشته شود. مهم نیست که فتح‌الله زاده مدرک دکترایی را که مدعی داشتن آن است، واقعاً دارد یا خیر ولی این مسأله از کمال اهمیت برخوردار است که او چه کارایی‌های تازه، کدام علوم نوین و کدامین روش‌های به روز شده را برای اداره نهاد حساسی دارد که باز به دست وی سپرده‌اند. اگر او آمده است که با همان روش‌های قدیمی‌اش و زبان شیرین و استعدادش در ربودن دل مخاطبان فقط کارها را به طور مقطعی راه بیندازد و روز به روز جلو برود و طرح کارآمد درازمدتی ندارد، اینها برای دوره جدید زمامداری او کفایت نمی‌کنند. وی می‌گوید هیچ پولی در بساط باشگاه نیست و باید در به در بگردد تا پول هنگفتی را بیابد که باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن به خیل طلبکاران خارجی «آبی‌ها» به سرکردگی آندره‌آ استراماچونی ایتالیایی بپردازد و از این طریق قیفا را از اعمال مجازات‌های تازه و سنگین‌تر برای استقلال باز دارد ولی حرف‌های دیگرش نشان می‌دهد که او حتی از شرایط یکی دو ماه بعد استقلال بی‌خبر است و طرح‌های مشخص و مؤثری برای ترسیم آن ندارد. مشکل ساز اصلی برای سرخابی‌ها در سالیان معاصر به واقع سران ورزش بوده‌اند که هرگز اجازه ندادند تکلیف آنها به طور قطعی و نهایی روشن شود و به شکلی کامل و واقعی خصوصی شوند و یا دولتی باقی بمانند. بنابراین اگر روند فعلی خصوصی‌سازی باشگاه را هم روال ناکارآمدی بینگایم و حداقل توقع از مدیران منصوب شده توسط سران ورزش برای گرداندن دو باشگاه ترسیم خط مشی‌های درازمدت، به روز آمد و مبتنی بر سیاستگذاری‌های مؤثر اقتصادی است، با پول جور کردن‌های روزانه و من بمیرم تو بمیری که از روش‌های کهن و کم اثر شده است، می‌توان امورات استقلال را در قرن تازه‌ای که فقط دو سال از شروع آن می‌گذرد اداره کرد. متأسفانه فتح‌الله زاده باز هم با رویکرد به همین روش‌ها و از این دست گرفتن و با آن دادن به صحنه اداره باشگاه استقلال بازگشت و بنابراین اگر هم هر روز گوشه‌ای از کار را بگیرد و قسمتی کوچک از انبوه نیازهای استقلال را تأمین کند. در درازمدت هیچ بهره‌ای به این باشگاه نخواهد رسید. حاجی فتح‌الله می‌تواند با حرف‌های سرگرم کننده‌اش درباره جذب لیونل مسی هواداران را هیجان زده کند و شنونده‌های عادی را به خنده وادارد اما حاصل نهایی این روش‌ها در عصری که استقلال هم مثل پرسپولیس همچنان دولتی است (و نه خصوصی) بر جای ماندن باشگاهی است که در زمان جدایی مجدّد فتح‌الله زاده باز به زمین و زمان بدهکار خواهد بود. این بار ضمانتی هم در کار نخواهد بود که بهانه‌های همیشگی فتح‌الله زاده برای این بدهکاری‌ها موجه جلوه کند و این حرف پذیرفته شود که «شما هم مثل من جام پشت جام برای باشگاه فتح کنید ولی انبوهی از بدهی‌ها را به جا بگذارید.»

مهدی تاج

مسئول انتخاب جانشین کیا

تیم امید سرمربی ندارد. مهدی مهدوی کیا هم دیگر تمایلی به ادامه همکاری با فدراسیون نشان نداده و از زمانی که تاج به ریاست فوتبال کشورمان رسید، مشخص بود که کیا دوست ندارد سرمربی تیم امید باقی بماند. قرار است انتخاب سرمربی جدید با تصویب هیأت رئیسه باشد ولی در این مورد مهدی تاج حرف آخر را خواهد زد و مسئولیت انتخاب جانشین مهدوی کیا با رئیس فدراسیون است.

فیروز کریمی

درخواست باورنکردنی

فیروز کریمی سرمربی تیم صنعت نفت آبادان در تازه‌ترین مصاحبه خود، بار دیگر وزن طنز در فوتبال ایران را سنگین کرد و جملاتی تاریخی به زبان آورد. او گفت: «از فدراسیون می‌خواهم که اجازه دهد مقابل استقلال و گل گهر ۱۳ نفره بازی کنیم چون زورمان به این دو تیم نمی‌رسد و باید ۱۳ نفره به میدان برویم!» او همچنین این را هم گفت: «ما مشکل کمبود بازیکن داریم و بدنسازی خوبی در پیش فصل نداشته‌ایم.»

جواد نکونام

رکوردی جاودانه در فوتبال

حسین فرکی در فوتبال ایران صاحب رکورد است؛ او تنها چهره فوتبال ما محسوب می‌شود که به‌عنوان مربی و بازیکن، جام جهانی را تجربه کرده است. او در جام ۱۹۷۸ آرژانتین بازیکن بود و در جام ۲۰۰۶ دستیار برانکو بود. حالا جواد نکونام احتمالاً دستیار کارلوس کی‌روش می‌شود و به جام جهانی قطر می‌رود تا بعد از حضور در جام‌های جهانی ۲۰۰۶ و ۲۰۱۴ به‌عنوان بازیکن، حالا در لباس مربیگری راهی جام جهانی شود.

گفت‌وگوی اختصاصی با سرمربی تیم ملی والیبال نشسته ایران

رضایی: کلی مشکل داریم، مسئولان می‌آیند فقط با ما عکس یادگاری می‌گیرند

هادی رضایی سرمربی تیم ملی والیبال نشسته، تیمش را برای قهرمانی جهان بوسنی آماده کرد. آن هم در شرایطی سخت‌تر از قبل، تیم او که همیشه حرف اول را در دنیا زده، این بار هم برای تکرار قهرمانی برای تصاحب سهمیه پارالمپیک ۲۰۲۴ پاریس فردا راهی بوسنی می‌شود. به شرط اینکه سفارت بوسنی در ترکیه ویزای تیم را امروز نهایتاً فردا صادر کند.

قرار باشد بعد از ۴۰-۳۰ سال کار با این کل کل‌ها جز بزنیم که هیچی. سرمربی بوسنی تازه‌کار است، کاش

مربی سابق این تیم بود، حضور او خطرناک‌تر بود تا مربی جدید. تیمی که قهرمانی را می‌خواهد

مهری رنجبر روزنامه نگار

مشکل ویزا حل شد؟
من نمی‌دانم ویزا از کجا آمده، هنوز ویزایی دست ما نرسیده است و به ما گفته‌اند شش‌شنبه یا دوشنبه ویزا را می‌دهند، قرار بود تا آخر وقت دیروز بدهند. البته ویزا را می‌دهند، چرا که پروتکل سازمان جهانی است که ویزا بدهند. نباید به خاطر یکسری مسائلی که پیش آمده همچنان داد. چرا که قهرمانی جهان است و ویزا را می‌دهند. این قضیه به جز اینکه به بازیکنان و هواداران والیبال نشسته استرس داد، چیز دیگری نداشت. تیم کارش را انجام می‌دهد و آن‌شاءالله به مسابقات برود.

بوسنی همیشه با ما کل داشته، نظر شما چیست؟
تیمی که می‌خواهد قهرمان شود، فرقی نمی‌کند یا اولین بازی به آن تیم می‌خورد یا در مراحل بعدی. اگر بخوایم به فکر این مسائل باشیم عقب می‌افتیم. ما باید به فکر تقویت و رفع ضعف‌های خودمان باشیم و حریف را آنالیز کنیم. اگر

در مسابقات ۲۰ یا ۲۱ می‌شوند و هیچ اشکالی هم ندارد و فقط صرفاً حضور دارند. البته ما عادت

کرده‌ایم و نمی‌دانیم چه کار کنیم. ولی والیبال نشسته که ۳۵ سالی است رنکینگ یک دنیا را دارد، باید برنامه و اسپانسر بهتری داشته باشد. اینکه من داد بزنم تهران سوپر لیگ ندارد، پول‌های ورزش ما هزینه چه چیزی می‌شود؟ پول باشگاه‌های خصولتی، دولتی چه می‌شود؟ فقط فوتبال؟ ۵ درصد را خرج رشته‌ای کنند که رنکینگ یک دنیا را دارد. این مسأله فقط مختص دولتی و خصوصی نیست، بلکه شامل همه است. حالا هم ما برویم و برگردیم مسئولان را بعد از یک سال می‌بینیم و عکس یادگاری با آنها می‌گیریم و دوباره می‌رود تا بازی‌های پارآسیایی و پارالمپیک بعدی.

چرا تیم ۱۱ نفره تمرین می‌کند؟
میثم علیپور کمرش در بازی تدارکاتی جمعه مقابل تیم جوانان صدمه دید که همراه دکتر تیم برای فیزیوتراپی به بیمارستان عرفان رفته است. البته مصدومیت خاصی نیست، آسیب‌دیدگی جزئی از والیبال است. تیم ما تا جمعه ۱۳ نفره تمرین کرد و وقتی مشخص شد ویزاها نهایت تا دوشنبه می‌آید، یک نفر خط خورد تا تیم ۱۲ نفره تمرین کند و یک نفر هم برای پیشگیری به بیمارستان رفته است.

بازی‌های دور مقدماتی قهرمانی جهان برای تیم شما حکم بازی تدارکاتی را دارد. درست است؟
دیروز مربی آمریکا، مصر و آلمان تقاضای بازی تدارکاتی را دادند که همان روز اول با آمریکا بازی می‌کنیم. ما مریبان به خاطر ارتباطاتی که داریم قبل از شروع دور مقدماتی دو بازی تدارکاتی با آمریکا و آلمان داریم و شاید سه بازی و بازیکنان را تقسیم می‌کنیم که فشار به آنها نیاید. اصولاً در جهانی برای تیم ما که رنکینگ یک جهانی را دارد، دور مقدماتی کمی ساده‌تر است، اما باز هم مهم است که وقتی

صدرنشین باشی در دور ضربدری به چهارم گروه می‌خوری و راه راحت‌تری داری. اما من پیش‌بینی می‌کنم ایران در نیمه‌نهایی حریف برزیل شود و بوسنی هم به مصر بخورد و فینالیست شود. البته به شرطی که اتفاق خاصی نیفتد. این اتفاق رویتین است. اما در نبود روسیه که همیشه معادلات را به هم می‌زند، جنگ ۵ تیم برای نیمه‌نهایی بود، اما حالا چهار تیم برتر هستند. قزاقستان دو ماه قبل برزیل را زده، نمی‌دانم برزیل خوب کار نکند یا قزاق بهتر کار کرده است. به هر حال دور مقدماتی راحت است و مرحله یک‌هشتم راحت‌تر است و بازی‌های نیمه‌نهایی و فینال سخت‌تر.

از حالا باید امیدوار باشیم سهمیه پارالمپیک پاریس در جیب تیم ماست؟
این همان چیزی است که فشار زیادی روی تیم ما می‌آورد. ما دو بار در قهرمانی جهان سوم شدیم، در حالی که تیم اول را دور مقدماتی زده بودیم. اما در نیمه‌نهایی روز، روز بچه‌ها نبوده و باختند و به فینال نرفتند. در والیبال بعضی اوقات روز تیم هست و بعضی مواقع نه. ولی اگر در بوسنی سهمیه بگیریم کارمان سخت می‌شود. چون دو سهمیه است، هر چند ما با قهرمانی آسیا هم می‌توانیم سهمیه را بگیریم اما اگر در بوسنی کار را تمام کنیم، می‌توانیم با خیال راحت روی تدارکات تیم کار کنیم.

بعد از مسابقات جهانی برای جوانگرایی برنامه دارید؟
ما باید مرحله به مرحله جلو برویم و در دو آسیایی آنها را محک بزنیم تا با تجربه‌تر شوند. بازی‌های پارآسیایی همیشه تدارکاتی پارالمپیک شده و هیچ وقت تدارکاتی درست نداشته‌ایم. بویژه با هزینه‌های مختلف و گرانی زیاد. درد زیاد است. اگر هر می را در نظر بگیریم همه به آن سر هرم نگاه می‌کنند و به میانه هرم و پایین‌تر نگاه نمی‌کنند که چه اتفاقی می‌افتد، اگر به آن نرسیم یک دفعه می‌ریزد که جمع کردن هرم سخت می‌شود.

تیمی که قهرمان پارالمپیک می‌شود باید کار سخت را انجام دهد. کار ساده نیازی به انجام ندارد. من اعتقاد دارم صددرصد تیم ملی والیبال نشسته باید متحول شود. کار خیلی سختی است. البته اول مسئولان باید جگر کار را داشته باشند و هزینه‌اش را بدهند و کادرفنی هم کارش را انجام می‌دهد. واقعاً این کار نشود یک دفعه هرم می‌ریزد و بعد نمی‌دانیم چطور بر سر خودمان بزنیم تا پا برجا شود.

باید همه حریفان را ببرد، فرقی نمی‌کند چه موقع با آن تیم بازی کند. رجزخوانی هم طبیعی است، خیلی مهم نیست. ما کار خودمان را انجام می‌دهیم. به این حرف‌ها جام و مدال نمی‌دهند. به بازی جام و مدال نمی‌دهند. به بازی جام و مدال نمی‌دهند.